

מטעמי תורת זילים

פרשת תזריע – הריון האשה והלידה

נאמר בתורה "דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא: ובליום השמיני ימול בשר ערלתו: ושלישים יום ושלישת ימים תשב בדמי טהרה ככל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: ואם נקבה תלד וטמאה שבעים יום כנדתה ושלישים יום ושלישת ימים תשב על דמי טהרה" (ויקרא יב, ב-ה). **ואמרו רבותינו כי אין בני האדם יודעים כמה הם גדולים מעשיו של הקב"ה וכמה הם עליונים מהיום שמתעברת האשה ועד היום שילדת שנאמר "מה רבו מעשיך יהו"ה כלם פחכמה עשית" (תהלים קד, כז) (והר פרשת תזריע דף מג ע"ב ד"ה ומן יומא).**

ויש להתבונן, מה הם אותם מעשים גדולים ועליונים שנוהג בהם הקב"ה מלך מלכי המלכים משעת העיבור של האשה ועד יציאת הוולד בעת הלידה?

מלאך הנקרא 'לילה' מכניס את הנשמה בתוך רחם האשה

בשעת העיבור רומז הקב"ה למלאך הנקרא 'לילה' אשר ממונה על ההריון של בני האדם (ראה גמ' נידה דף טו ע"ב, וזהר פרשת לך לך דף צא ע"ב ד"ה אמר רבי אבא) (פירושי ר' אלעזר מגרמייזא על התפילה פרק ב' ד"ה אשר יצר) **ואחראי להביא את הנשמה אל הגוף** (נפ"י מובחר שבאבות' על פרקי אבות להארי"י ז"ל פרק ד' ד"ה יעל כרחק' נמצא בסוף ספר 'חבל נביאים'), **ומוסר בידו רוח אחת ומודיע לו באיזה מקום עליו לתת אותה** (ראה וזהר פרשת תזריע דף מג ע"א ד"ה תא חזי בשעתא, וזהר פרשת לך לך דף צא ע"ב ד"ה אמר רבי אבא). שמו של המלאך נרמז בברכת 'אשר יצר' בתיבות 'אשר יצר את האדם בחכמה' – שהתיבה 'בחכמה' היא גמטריא 'לילה' (פירושי ר' אלעזר מגרמייזא על התפילה פרק ב' ד"ה אשר יצר). עליו גם נאמר **"והלילה אמר ה'ה גבר"** (איוב ג, ג) (ראה וזהר פרשת תזריע דף מג ע"א ד"ה הוה הוה דכתיב, ראה רש"י איוב ג, ג), ונקרא בשם 'לילה' לפי שהלילה הוא זמן העיבור (מאמר הנפשי להרמ"ע מפאנו חלק ב' תחילת פרק א).

אמנם שמו האמיתי של המלאך הוא 'הנד' שנאמר **"הנף הרה וילקח בן"** (בראשית טו, יא וכן שופטים יג, ח) **ונרמז גם בכינוי 'לילה' שעולה בגמטריא 'הנד'** (אמרי נועם' לר' מאיר מדזייקוב לתוכה בנושא 'זאת חוכמה' ד"ה הענין של נר חוכמה). מלאך זה מכונה גם בשם 'גבריאל' (וזהר פרשת שמות דף יא ע"ב ד"ה ואי תימא) כאשר אין הכוונה למלאך גבריאל שהוא שר המרכבה העליונה המשמש יחד עם המלאך מיכאל כחלק ממלאכי צבאות מרום, אלא הוא מלאך ממשרתיו של המלאך גבריאל העושה מלאכתו בארץ, ונקרא על שמו לפי שכל מלאכי הדין הקדושים שהם גבורי כוח נקראו על שמו של המלאך גבריאל (מאמר הנפשי חלק ב' תחילת פרק א. ראה יחסד לאברהם' מעין רביעי תחילת נהר יא). והוא נרמז בדברי רבותינו **"על פרחך אָתָה נֹצֵר"** (אבות ד, כב), שהתיבה **"פָּרַחְךָ"** היא בגמטריא **'גבריאל'** עם שני הכולל (מובחר שבאבות' על פרקי אבות פרק ד' ד"ה יעל כרחק' נמצא בסוף ספר 'חבל נביאים').

המלאך לילה מביא את הטיפה ממנה עתיד להיווצר התינוק לפני הקב"ה ושואל "מה תהא עליה גיבור או חלש, חכם או טיפש, עשיר או עני?" והקב"ה גוזר עליה (גמ' נדה דף טו ע"ב בשם ר' חנינא בר פנא). וכל זה עוד קודם שנוצר התינוק. כעין זה אמרו רבותינו "שלושה הן שנקראו בשמם לפני הקדוש ברוך הוא **עד שלא נוצרו** ואלו הן יצחק ושלמה ויאשיהו" (ראה בראשית רבה' מה, ה) והכוונה בתיבות **"עד שלא נוצרו"** היא על העת שהמלאך הממונה על ההריון נוטל את הטיפה ומעמידה לפני הקב"ה, ולכן נאמר **"עד שלא נוצרו"** הכוונה בבטן אימם. ושלושת אלו נקראו שוב בשמם כאשר כבר היו בבטן אימם, ונוסף להם יש עוד שלושה שנקראו בשמם כשהיו בבטן אמם והם ישמעאל משה רבינו ושמו של משיח (ראה פירק דרבי אלעזר' תחילת פרק לב) (גבול בנימין' לר' בנימין הכהן חלק א' דרוש לד פרשת בהעלותך דף סו ע"א טור א ד"ה ויהי בניסוט).

אחר כך הקב"ה גוזר על הרוח להיכנס באותה טיפה קדושה של אדם פלוני, והיא נכנסת שם בעל כורחה (מדרש תנחומא פרשת פקודי אות ג) **דרך החוטם של האשה. רוח הזכר נכנסת דרך נקב ימין ורוח הנקבה נכנסת דרך נקב שמאל, ומשם לתוך מעי האשה** (יחסד לאברהם' לר' אברהם אזולאי זקנו של החדי"א בחלק מעין רביעי נהר יא ד"ה וכשמורידין), **כאשר המלאך הממונה על ההריון הוא זה שמכניס את הרוח לשם. ואז מזמנים שני מלאכים ששומרים על הרוח שלא תצא משם ולא תיפול משם** (מדרש תנחומא' פרשת פקודי אות ג). **אחר כך הקב"ה צר לרוח צורה שלימה בתוך מעי האשה** (וזהר פרשת לך לך דף צ ע"ב ד"ה תא חזי, מדרש תנחומא פרשת תזריע אות ב) **מתוך אותה הטיפה** (מדרש תנחומא' פרשת תזריע אות ג), **הכלולה מדיוקן אביה ואמה** (וזהר פרשת לך לך דף צ ע"ב ד"ה תא חזי) **וכפי מחשבתם ודמיונם של האב והאם בשעת העיבור** (כתם פו' לר' שמעון לביא מחבר הפיוט' יבר יוחאי על וזהר פרשת לך לך דף צ ע"ב ד"ה ת"ח בהוה זריע) (להרחבה על ענין המחשבה ראה אחד ממאמריו לפרשת צו – גודל בעלת הטרות המחשבה).

כוחות החיצוניים מנסים להזיק לוולד שברחם ולהפיל את ההריון

כוחות 'החיצוניים' מנסים למנוע את יצירת הולד, ומסיבתם מתעכבת יצירת הוולד עד ארבעים יום. וכל זה בזכר, אך בנקבה יצירת הוולד מתעכבת עד שמונים יום (ראה גמ' נדה דף ל"ע"א) מחמת ריבוי הטומאה אצל הנקבה על ידי 'החיצוניים' (שם משמואל' לר' שמואל בורשטיין מסוכטשוב פרשת שמות שנת תרפ"א דף נט טור ב בשם אביו 'האבני נור'). ומכיון שבעת היצירה העובר עדיין לא יוצא כל כך לפועל וגם מקום 'בית הסתרים' של האשה אינו מקבל טומאה – **לכן אין להם אז כל כך שליטה לתקוף בכוח עד כדי שיצמיחו מזה ייסורים לאשה. אמנם יש ביכולתם להסתיר את היצירה עד ארבעים יום** (שם משמואל' לר' שמואל בורשטיין מסוכטשוב פרשת ויחי שנת תרע"ז דף טו טור א).

בטבע האשה כי הריונה נמשך מאתיים שבועים ואחד יום כגמטריא התיבה 'הריון' (ספר חסידים' סימן תקסה, 'מבוא שערים' להארי"י ז"ל שער ה' ח"א פרק י' ד"ה יוכר ידעת כי לא עיי"ש), **שהם תשעה חודשים שהוולד נמצא במעי אמו** (נפ"י וזהר פרשת כי תשא דף קפט ע"א ד"ה פתח ואמר כמו הרה). ולזה רומזת האות ט' שהיא בגמטריא תשע וצורתה צורת בטן מלאה (מדרש האיתמרי' למחבר 'ישבט מוסרי' דרוש כב אות ט"ה). **וכך היה עם רות המואביה שילדה לאחר מאתיים שבועים ואחד יום שהם תשעה חודשים בדיוק מליל העיבור עם בועז, ובוה ידעו כל העולם שהיא התעברה מבועז ולא מאחד הריקים כשהיתה הולכת ללקט בשדות. וזה מה שנאמר "ויקח בעז את רות ונתהי לו לאשה ונבא אליה ונתן לה" (מגילת רות ד, יא), "וינתן לה ה'ריון" – שנתן לה שתלד למספר ימים כגמטריא "הריון" (מדרש תלפיות' ענין חוקים ד"ה א"ה יובן עם זה, 'בשורת אליהו' על מגילת רות למחבר 'ישבט מוסרי' פרק ד, יג) אימנם משמתי' בשם האלשיך הקדוש).**

בשעה טובה ומוצלחת יצא לאור עולם ספר "מטעמי תורת חיים"

מכירה מרכזית של הספר תתקיים אי"ה ובלי נדר **ביום ראשון הקרוב בתאריך ו' בניסן ה'תשפ"ד באולם בית הכנסת 'עץ יוסף' רחוב שח"ל 34** בשכונת גבעת מרדכי שבעיר ירושלים. שעות המכירה **בערב בין 20:00 – 22:30** ובנוכחות מחבר העלונים והספר. הספר יימכר במחיר השווה לכל נפש. ההכנסות ישמשו גם להמשך הדפסת הספר והפצתו. **מספר העותקים של הספר מצומצם וכל הקודם זוכה.** לפרטים נוספים ניתן ליצור קשר בטלפון נייד **052-718-3300** ברוכים הבאים בשם ה'!

הקב"ה משמר את הוולד במעי אמו בכל אותם חודשי הריון, כך שעל אף שהאשה הולכת וזקופה ולא כפופה התינוק לא נופל מפתח בטנה. ואף שאוכלת ושותה אין התינוק נדחה החוצה מחמת מילוי בטנה. וגם אין התינוק ניזוק מחום מעיה על אף קרבתו הרבה (ילקוט שמעוני פרשת תזריע רמז תקמו ד"ה אשה כי תזריע, ילקוט שמעוני ספר איוב רמז תתקק). והגם שנראה כי ההריון אצל ישראל הוא 'טבע העולם' כפי שקיים גם אצל הגויים, **הרי שאין זה אלא חסדים גדולים לפי שכוחות 'החיצונים' מתנגדים לישראל והם עושים כל אשר בידם על מנת למנוע את לידת ישראל** (ישם משמואל פרשת שמות תרע"ז דף רצד טור ב, ישם משמואל פרשת תזריע שנת תרע"ד דף ר"ז) ולולא שהקב"ה שומר את עמו ישראל ועושה עמהם חיים וחסד שנאמר "חיים וחסד עשית עמדי ופקדתך שְׁמְרָה רוחי" (איוב י, יב) (ישם משמואל פרשת תזריע שנת תרע"ד דף ר"ז) ונוטל מהחיצונים את הכוח למנוע את היצירה והלידה (ישם משמואל פרשת שמות תרע"ז דף רצד טור ב), לא היה אפשר שלא תפיל אשה מישראל את עובריה (ישם משמואל פרשת תזריע שנת תרע"ד דף ר"ז).

מפני כוחות 'החיצונים' הניח ה' יתברך את יעקב אבינו ביחד עם עשו הרשע בבטן אחת ובשק אחד, כך שהכוחות הללו לא יוכלו להזיק ליעקב בלי להזיק גם לעשו, ודבר זה גרם שהם נמנעו מלהזיק ליעקב עד שעת הלידה שאז כבר נפרדו יעקב ועשו. וזו הסיבה שכאשר יצא יעקב מרחם אמו הוא היה יכול להחזיק בעקב עשו שנאמר "וְיִאָחַז כֵּן יִצְאֵהוּ וְיִדְוֶהוּ אֶחְזֶהוּ בְעֵקֶב עֵשָׂו וְיִקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב" (בראשית כה, כו), **כי יעקב אבינו גדל בשק אחד עם אחיו עשו הרשע, בשונה משאר התינוקות שברך כלל גדלים כל אחד בשק משלו** (ישם משמואל פרשת תולדות שנת תרפ"ד דף י"ה ולולא).

בשעה שהוולד נמצא במעי אמו מלמדים אותו את כל התורה

בשעה שהתינוק נמצא בבטן אמו היצר הטוב נמצא עמו (מגדל עוז' לעיב"ץ עליית יצר הטוב וד"ה ודע כי ענין יצר טוב, 'מדבר קדמות' להחיד"א מערכת י אות יד), **ואילו היצר הרע אינו שולט בו** (ספר חסידים' סימן תשל"ו) **עד אשר הוא יוצא לאויר העולם** (גמי סנהדרין דף צא ע"ב, זוהר פרשת וישב דף קעט ע"א ד"ה וישב יעקב, זוהר פרשת וישלח דף קסה ע"ב ד"ה וישלח יעקב). **וחלקי 'הרוח' וה'הנפש' נכנסים בגופו של התינוק מעט מעט ככל שהוא הולך וגדל בבטן** (זוהר חדש' מדרש רות דף צב ע"א ד"ה עוד פתח). **ועמהם גם חלק 'הנשמה', על אף שכוחות הטומאה מנסים למנועה. ומסתניימות כניסתה בעת הלידה כאשר הגוף שלם** (ספר הליקוטים' להארי"ז על תחילת פרשת שמות ד"ה להיות כי בשנים פנים, ליקוטי תורה' להארי"ז על תחילת פרשת שמות ד"ה ואלה שמות בני ישראל).

בשעות הלילה (זוהר חדש' מדרש רות דף צב ע"א ד"ה עוד פתח ואמר) **דלוק 'נר' על גבי ראשו של התינוק** שנאמר "בְּהֵלוֹ גֵרֹו עָלַי רֵאשִׁי לְאוֹרוֹ אֶלֶף חֹשֶׁךְ" (איוב כב, ב) (מדרש תנחומא' פרשת פקודי ג) **ובשעות היום יש לפניו 'עמוד של אור' שנאמר "כי נר מצְוָה וְתוֹרָה אור"** (משלי ג, כג) (זוהר חדש' מדרש רות דף צב ע"א ד"ה עוד פתח ואמר). **הנר רומז לנשמה הטורה שניתנה בו מן השמים כפי שנאמר "נר ה' וְהַנִּיחַ נְשָׁמַת אֶדְם"** (משלי כ, כז) (נשמת חיים' לר' מנשה בן ישראל מאמר שני פרק עשירי) **ונרמזת בשם "נר" – שהן 'נשמה' ו'רוח' אשר עומדים עליו** (ספר הליקוטים' למד"ד וואל חלק 'חיי האדם פטירתו' ד"ה בענין נ"ר האדם, 'גבול בנימין' פרשת תזריע דרוש כו דף נ"ע"א טור ב ד"ה עוד בויקרא רבה). **וכן 'הנר' רומז שהתינוק משיג ויודע אז ביחוד ה' מראשית המחשבה ועד סופה, ועומד על סתרי התורה וטעמיה** (מגדל עוז' לעיב"ץ עליית יצר הטוב וד"ה ודע כי ענין יצר) **וגם על זה נאמר "כי נר מצְוָה וְתוֹרָה אור"** (גבול בנימין' פרשת תזריע דרוש כו דף נ"ע"א טור ב ד"ה עוד בויקרא רבה).

הנשמה של הוולד בבטן אמו מאירה בחכמה העליונה (עבודת הקדוש' לר' מאיר בן גבאי חלק ב פרק כג), **עד שמלמדים אותה** (גמי נידה דף ל ע"ב, זוהר חדש' מדרש רות דף צב ע"א ד"ה עוד פתח ואמר) **על ידי היצר הטוב** (עפ"י זוהר פרשת בא דף מא ע"ב ד"ה ויקודם דייתי' רביא מהימנא) **את כל התורה כולה** (גמי נידה דף ל ע"ב, זוהר חדש' מדרש רות דף צב ע"א ד"ה עוד פתח ואמר) **על סתרי התורה והטעמים המופלאים שבה** (שליה הקדוש' שער האותיות אות י' ד"ה נקרא גם כן יצר, 'אשל אברהם' על טעמי המצוות מצוה י"ב ד"ה וזהו כונת רז"ל) **ושבעים הפנים שלה** (עפ"י זוהר פרשת בא דף מא ע"ב ד"ה ויקודם דייתי' רביא מהימנא), **וגם את כל מצוות ה'** (זוהר חדש' מדרש רות דף צב ע"א ד"ה עוד פתח ואמר). **ואז הנשמה מביטה ורואה** (מדרש תנחומא' פרשת פקודי אות ג) **בייחוד ה' (שליה הקדוש' שער האותיות אות י' ד"ה נקרא גם כן, 'אשל אברהם' על טעמי המצוות מצוה י"ב ד"ה וזהו כונת רז"ל שאמר. וראה עוד בזהר פרשת בא דף מא ע"ב רביא מהימנא ד"ה ויקודם) מסוף העולם ועד סופו** (מדרש תנחומא' פרשת פקודי אות ג).

התורה שלומד התינוק במעי אמו נעשית כמו 'חומה' שגבהה המסבבת לנשמה שהיא קודש קודשים וחלק אלוה ממעל, מפני הטומאה הנמצאת בגוף האדם. על ידה הנשמה יכולה לסבול את תוקף הטומאה לפי שהתורה מפסיקה בין הנשמה ובין הטומאה (נידו בכל' למחבר ספר 'שבת מוסר' ר' אליהו הכהן סימן אלף קסח). וכל זה שייך לעם ישראל דווקא, אך לא לבני אומות העולם לפי שאין מלמדים אותם את התורה הקדושה בבטן אמום (נפראית עין' להחיד"א על גמי סנהדרין דף צא ע"ב). ועל דרך הכלל יש תועלת לוולד היהודי ככל שהוא שוהה יותר בבטן אמו כי הוא מאריך את שהות יצר הטוב עמו, שהרי כאשר הוא ייצא מהבטן יסתלק ממנו היצר הטוב וכנס בו היצר הרע (ראה גמי סנהדרין דף צא ע"ב, זוהר פרשת וישב דף קעט ע"א ד"ה וישב יעקב, ראה זוהר פרשת וישלח דף קסה ע"ב ד"ה וישלח יעקב) (פתח עינים' להחיד"א מסכת ראש השנה חלק א, דף י"א ע"א ד"ה אך בעיקר ישובי וכתב שם שבצדיקים ממש יש דין שונה לכן חלקם נולדו לשבעה חודשים עיי"ש) (להרחבה על ענין היצר הטוב והיצר הרע ראה אחד ממאמריו לפרשת וילך – יצר הטוב ויצר הרע).

לפני צאת הוולד משביעים אותו על קיום התורה ומשכיחים ממנו מה שלמד

לפני שיוצא הוולד מבטן אמו, המלאך שהוא היצר הטוב שלו משביע אותו שיקיים את כל התורה, ללמוד וללמד לשמור ולעשות (זוהר חדש' פרשת אחרי מות דף נח ע"א ד"ה בתר דאחזיאו ליה) **ובכלל זה מורה לו מה מותר לו לאכול בעולם הזה ומה לא** (שתי ידות' על התורה לר' אברהם חוקני סוף פרשת תזריע ד"ה יואב זה יובין' מדרש תנחומא), **ועל כל אלו נאמר "לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָה אֶלֶהי חֲפֻצְתִי וְתוֹרַתְךָ בְּתוֹךְ מַעֲיִי"** (תהלים מ, ט) **וכן נאמר "בְּטָרְם אֶצְרָךְ בְּטָן דְּעֵתִיךָ"** (ירמיה א, ח). **ואחר כך המלאך אומר לוולד "תהיה צדיק ואל תהיה רשע, ואפילו כל העולם אומרים לך צדיק אתה הֵיךָ בעיניך כרשע. והוי יודע שהקב"ה טהור ומשרתיו טהורים ונשמה שנתן בך טהורה היא, אם אתה משמרה בטרה מוטב ואם לאו הריני נוטלה ממך"** (גמי נידה דף ל ע"ב, ילקוט שמעוני' ישעיה תחילת רמז תסד).

בשעה שמגיע העת לצאת לאויר העולם, תופס המלאך בצווארו של הוולד ומשכיח ממנו את כל התורה, ורושם לו באצבעו על פיו ואומר לו שלא ישכח את השבועה שנשבע לו (זוהר חדש' פרשת אחרי מות דף נח ע"א ד"ה ובשעתא דיפוק מבטן אימיה) ומכבה את ה'נר' שהיה דלוק על ראשו (מדרש תנחומא' פרשת פקודי אות ג) **שהם ההשגות בחכמה ובייחוד ה' (עבודת הקדוש' לר' מאיר בן גבאי חלק ב פרק כג) ומוציאו לאויר העולם בעל כורחו. וכיון שהתינוק שוכח את כל מה שראה וכל מה שידע** (מדרש תנחומא' פרשת פקודי אות ג) **לכן ביציאתו הוא בוכה על התורה שאבדה ממנו ועל העולם הטוב שיצא ממנו** (מדרש תנחומא' פרשת פקודי אות ג), **שאיין ימים שאדם שרוי בטובה יותר מאותם הימים שהוא בתוך מעי אמו** (גמי נידה דף ל ע"ב).

שכחת התורה של הנולד מגיעה בגלל שכבר השלימה 'התורה' את פעולת שמירת הנשמה מפני הטומאה (נידו בכל' לר' אליהו הכהן מחבר 'שבת מוסר' סימן אלף קסח). **ועוד שעל ידי השכחה לא נטרפת דעתו בעולם הזה מעומק חוכמתו** (ספר 'היצוני' תחילת פרשת תולדות), **ומתאפשר לו בחירה חופשית לבחור בטוב ולא להיות מוכרח במעשיו** (שליה הקדוש' שער האותיות אות י' ד"ה נקרא גם כן יצר, ידו בכל' סימן אלף קסח). **וכן על ידי כך הוא לא יעזוב את התורה הקדושה וימשיך ללומדה כל חייו כיון שאינו יודע את כולה ושכח אותה (עבודת הקדוש' לר' מאיר בן גבאי חלק ב פרק כג). ובזכות שכבר למד את התורה בבטן אמו יכול היצר הטוב לעוררו ולהזכירו על הדברים שלמד בקלות ובמהירות, כדרך חלום שנשכח ומזכירו (ספר החיים' לר' חיים אחיו של המהר"ל בחלק ספר חיים טובים פרק א ד"ה נר דלוק על ראשו), וזהו כל עבודת האדם לידיע ולהשיג שוב מה שידע בתחילה כאשר היה 'נר' דלוק על ראשו** (ליקוטי הלכות' לר' נתן מנחיים חלק אורח חיים א' תפילין ה' אות א. ראה יקול אליהו' להר"א מסכת עדיות אות רמ).

התינוק רואה במעי אמו מרכבות מלאכים, ומראה לו אורות של סתרי תורה כמו שראה יחזקאל הנביא במרכבה, וכן סודות כפי שורש נשמתו עד שמאיר המקום שממנו הגיעה נשמתו. לכן תינוק נולד כשעיניו הן עצומות כי 'נחשבו' עיניו מחמת המראות העליונות. וזה דומה למה שהיה עם יצחק אבינו, שבשעת העקידה ראה מראות עליונות (תיקוני זוהר' תיקון ע דף קלו ע"ב ד"ה בלתי דהו) **והביט בכסא הכבוד** (תרגום יונתן' בראשית כו, א) **ובמראה השכינה הקדושה** (פרקי דרבי אליעזר' פרק לב) **ומאז התחילו עיניו לכהות** (תרגום יונתן' בראשית כו, א), **עד אשר כהו לגמרי לעת זקנותו שנאמר "וַיְהִי כִּי זָקֵן יִצְחָק וַתְּכַהֵן עֵינָיו מִרְאֵת"** (בראשית כו, א) (פרקי דרבי אליעזר' פרק לב). **בנוסף לכך עיניו העצומות של התינוק בעת הלידה גם רומזות כי רוחנית 'נסתמו' עיניו מלראות עוד באורות עליונים** (תיקוני זוהר' תיקון ע דף קלו ע"ב – קלו ע"א ד"ה בלתי אחזיין).

הוולד יוצא רק לאחר שאמו השמיעה שבעים קולות מחמת צערה

מסורת קבלה בידי חכמים שאין צער בעולם כצער חבלי לידה. לכן כאשר הנביא ישעיה תיאר את צערם של ישראל הוא לא מצא צער גדול יותר להמשיל אליו אלא לצער חבלי הלידה שנאמר **"כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק בחבליה כן היינו מפניך יהוה" (ישעיה כו, יז).** ומטעם זה כאשר בא הנביא הושע לקלל את האויב הוא אמר **"חבלי יולדת באו לו" (הושע יג, א) כי אין צער גדול יותר מחבלי לידה** (יעקב ברית אברהם: לר' אברהם אזולאי זקנו של החיד"א פרשת תזריע ד"ה אישה כי תזריע) **המגיעים לאשה על ידי כוחות הדין הנאחזים בפתח רחמה, וסותמים וקושרים אותו.** וכל זמן שלא יפתחו לה שם 'קשרי הדינים' לא יהיה בכוחה להימלט מ'חבלי הלידה' על ידי הלידה. כך היה עם בית אבימלך שלא יכלו בני ביתו להוליד ורק אחרי תפילת אברהם אבינו הותרו 'קשרי הדינים' שמנעו את הלידה (נדר הקודש' לר' יחיאל מיכל מלגוצה על 'בראשית רבה', נב, יד ד"ה מתחילת הספר).

בשעה שהאילה צריכה ללדת היא משמיעה שבעים קולות מחמת צערה על שרחמה צרה מללדת. ואז הקב"ה שומע את קולה ושולח נחש מבין ההרים ופיו מלחץ עפר, עד אשר הוא מגיע לאילה הזאת ונושך אותה פעמיים באותו המקום, ואז נפתחת רחמה והיא מולידה (וזהו פרשת פתח דף רמט ע"ב ד"ה בשעת דאתעברת). **וכעין זה הוא גם באשה יולדת אשר צועקת בין כל חבלי הלידה שלה לפחות שבעים קולות ורק אחר כך יולדת** (עמק המלך' לר' נפתלי הירץ שער הבריאה פרק יז דף קעה ע"א). וזה נגזר עליה בחטא אדם וחווה ונרמז במה שנאמר **"אל האשה אמר ה' ה' ה' ארבה ארבה עצבונך והרבה עצבונך תלדי בני" (בראשית ג, יז) "בעצב תלדי בני" – רומז כי בע' קולות תלד בני" (עמק המלך' לר' נפתלי הרץ בכרך שער הבריאה פרק יז דף קעה ע"א טור ב ועיי"ש עד בזה. וחובא דבריו בקיצור גם במדרש תלפיות' ענף יולדת).**

האשה צריכה לצעוק דווקא שבעים קולות, לפי ש'המפתח' של כל הנשים היולדות הוא לפנים משבעים מדרגות רוחניות, ובכל קול וקול יורד המפתח מדרגה אחת. **לכן בפחות משבעים קולות האשה אינה יולדת** (ותולעת יעקב' תפילת שחרית דף כב ע"א טור ב' ד"ה יואמר תהלה לוד', 'סדר היום' כונת העומד לקרות בתורה ד"ה יואמר הקדיש' בשם תולעת יעקב). ואף שיש אשה שיוולדת לאחר ארבעה או חמשה קולות, הרי זה משום שכל צער שבא לה מאיזה ציר או חבל והיא מרגשת בו ונרתעת, אף אם לא יתכן עליו קולה וגם היה קודם ישיבתה על המשבר ללידה – **נחשב בחשבון הקולות** (סדר היום' לר' משה בן מכיר כונת העומד לקרות בתורה ד"ה יואמר הקדיש). **ויש נשים שצועקות יותר משבעים קולות, והכל לפי רצונו יתברך** (ותולעת יעקב' תפילת שחרית דף כב ע"א טור ב' ד"ה יואמר תהלה לוד', 'סדר היום' כונת העומד לקרות בתורה ד"ה יואמר הקדיש). **וגם נשים צדקניות שנאמר עליהן 'שלא היו בפתק של חוה' (ראה ישמות רבה' א, ב) צריכות שבעים קולות על מנת ללדת, רק שבקול אחד שלהן נכללים כבר שבעים קולות.** והכל לפי מעשיה של האשה (יעמק המלך' שער הבריאה פרק יז דף קעה ע"א טור א).

מזמור 'יענך ה' ביום צרה' מסוגל לסייע ליולדת שתלד בזריזות

על מנת לבקש רחמים על היולדת (ותולעת יעקב' תפילת שחרית דף כב ע"א טור ב' ד"ה יואמר תהלה לוד') **בשעה שהתחילו הצירים, נוהגים** (זיכר דוד' מאמר א פרק עה דף רה ע"א ד"ה וכשנפכו עליה) **לומר שתיים עשרה פעמים את המזמור** **"למנצח מְזֻמֵּר לְדוֹד: יַעֲנֵךְ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה שְׁנֹבֵךְ שָׁם אֶלְהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֲזָרָךְ מִקָּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדֶךָ: יִזְכְּרֶךָ כָּל מַנְחֹתֶיךָ וְעֹלֹתֶיךָ יִזְכְּרֶךָ כְּלָבָד וְכָל עֲצֶתְךָ יִמְלֵא: נִרְנְנָה בִישׁוּעֶתְךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל יְמֵלָא יְהוָה כָּל מִשְׁאָלוֹתֶיךָ: עֲתָה יִדְעָתִי כִי הוֹשִׁיעַ יְהוָה מִשְׁיָחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְׁמִי קְדָשׁוֹ בְּגָבוֹרֹת יִשַׁע יָמִינוּ: אֵלֶּה בְּרָכָב וְאֵלֶּה בְּסוּסִים וְאֶנְחֲנוּ בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִמְצֵי: הַמָּה כָּרְעוּ וְנִפְלוּ וְאֶנְחֲנוּ קַמְנוּ וְנִתְעוֹדָד: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְלֶכֶת יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ" (תהלים כ, א-ז) (ספר ישם טוב קטן' דף כז ע"א, ספר 'זכירת' לר' זכריה סימנר דף לג ע"א) **לפי שהיולדת נמצאת ב'צרה' בעת שהיא יושבת על 'המשבר' (השמשות הוהרה' לפרשת ואתחנן סימן יד דף שז ע"ב ד"ה ימכאן ולהלאה. ראה זוהר פרשת פתח דף רמט ע"ב ד"ה בשעת) שהוא מושב היולדת** (יעמק המלך' שער הבריאה פרק יז דף קעה ע"א טור ב).**

והטעם דווקא באמירת מזמור "יענך ה' ביום צרה" (תהלים כ, א) לפי שיש בו שבעים תיבות כנגד שבעים צירי לידה (ותולעת יעקב' תפילת שחרית דף כב ע"א טור ב' ד"ה יואמר תהלה לוד', 'בני יששכר' לר' צבי אלימלך מדינב מאמרי חודש תשרי מאמרו ו אות ב ד"ה ויתפרש עוד) **וכנגד שבעים קולות של היולדת** (מלקוטי תורה: להארי' ז"ל תחילת פרשת שמות ד"ה ואלה שמות בני ישראל, 'עמק המלך' שער הבריאה פרק יז דף קעה ע"א טור ב). **וכן יש בעיקר המזמור תשעה פסוקים כנגד תשעה חודשי ההריון של האשה** (זוהר חדש' פרשת בלק דף סט ע"א ד"ה ובין כך, 'מדרש שוחר טוב' מומרו תהלים כ' ד"ה למנצח מומרו לוד'). **ונהגו לחוש את המזמור הזה באזני האשה כאשר היא מקשה לילד, ועל ידי כן היא מיד יולדת** (יעמק המלך' שער הבריאה פרק יז דף קעה ע"א טור ב, וימרה אברהם' לר' אברהם פלאיני מערכת הקוף אות א). **כדוגמת זה עשתה מרים אחות משה במצרים כאשר היתה פועה לכל וולד בבטן אמו על ידי לחישות, והוא היה יוצא. לכן מרים נקראה גם בשם "פועה" (שמות א, טו) (תוס' מסכת סוטה דף יא ע"ב על פי באורו של 'מדרש תלפיות' ענף יולדת).**

שם קדוש הנקרא יב"ק מסוגל להושיע את האשה בשעת לידתה (אמרי נועם' לר' מדויקוב לפורים ד"ה ובכל יום ויום) **כפי שנרמז בפסוק "ובמלאה מן היקב" (במדבר יח, כז) ש"מלאה" הכוונה ליולדת שישועתה באה על ידי אותיות "יקב" שהוא שם יב"ק** (אמרי נועם' פרשת קרח אות כא ד"ה וידוע מדברי המדרש). **ושם קדוש זה רמז ארבע פעמים במזמור "יענך ה' ביום צרה" (תהלים כ, א) (סדר היום' כונת העומד לקרות בתורה ד"ה יואמר הקדיש). בראשי התיבות הראשונות בפסוק "יענך ה' ביום צרה שְׁנֹבֵךְ שָׁם אֶלְהֵי יַעֲקֹב" (תהלים כ, א) שיוצא בגמטריא יב"ק. וכן בראשי התיבות האחרונות בפסוק "עֲתָה יִדְעָתִי כִי הוֹשִׁיעַ יְהוָה מִשְׁיָחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְׁמִי קְדָשׁוֹ בְּגָבוֹרֹת יִשַׁע יָמִינוּ" (תהלים כ, ז) וכן בפסוק "יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְלֶכֶת יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ" (תהלים כ, ז). **וגם בראשי התיבות האחרונות בפסוק "הַמָּה כָרְעוּ וְנִפְלוּ וְאֶנְחֲנוּ קַמְנוּ וְנִתְעוֹדָד" (תהלים כ, ט) שיוצא בגמטריא יב"ק** (סדר היום' כונת העומד לקרות בתורה ד"ה יואמר הקדיש' ועיי"ש עוד. וראה גם בגניד ומצוי' בסוף הספר בענין 'סוללה נפלאה לומר בשעת צרה ויולדת). **וכוון לכון את השמות הללו בעת אמירת המזמור ליולדת** (ראה אמרי נועם' פרשת ויחי אות לח ד"ה יולאשר בגאולה העתידה' **שכן נהגו צדיקים לטבול במקוה כדי לסייע למקשה ללדת, כי מקוה הוא גם טור שם יב"ק).****

בשעת הלידה הסטרא אחרא מקטרג ודנים את היולדת ואת הוולד

צער הלידה הוא כל כך גדול עד שהאשה קרובה באותו הזמן יותר למיתה מאשר לחיים (הרמ"ד וואלי פרשת בראשית ג' ד"ה יואל האשה אמר הרבה) **והיא שעת סכנה** (זוהר פרשת פקודי דף רנה ע"ב היכלות דקדושה ד"ה אלין ממנ' ,זיכר דוד' מאמר א פרק עה דף רה ע"א ד"ה וכשנפכו עליה ציריה). **אז המשטין קופץ בקטרונו כל מה שהוא יכול** (הרמ"ד וואלי פרשת בראשית ג' ד"ה יואל האשה אמר הרבה) **וכוחות 'החיצונים' מבקשים למנוע את הלידה. מזה בא קושי הלידה והצירים ליולדת** (שם משמאלי' פרשת ויחי שנת תרע"ז דף שני טור א, 'היכל הכוכבים' לאדמו"ר מקומורא פרשת תזריע פרק יז במצוה קסט) **וכל חבלי הלידה (ואור החמה' על זוהר פרשת משפטים דף קיא ע"א ד"ה יתיח דלית גוומר' מהרמ"ק) כי יש לסי' מ שליטה להכאיב ליולדת** (ואור החמה' על זוהר פרשת משפטים דף קיא ע"ב ד"ה 'ישאת רובי' מהרמ"ק) **וכל חבלי הלידה הם חלקם של 'החיצונים'. לכן הנוולד בלא חבלי לידה כל כך, סימן יפה לו** (מעבר יבק' שפתי צדק פרק ד' ד"ה ובשעת הלידה).

מטעם זה מושב היולדת נקרא "אָבְנִים" כפי שנאמר בארץ מצרים למילדות העבריות "וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת הוא ונקיה" (שמות א, טו) וכן נקרא בשם 'מִשְׁפָּר' (ראה רש"י שמות א, טו, 'בראשית רבה' כ, ז), לפי שקושי הלידה בא מצד השטן הנקרא 'אבן' ו'מכשול' (צוור המור' פרשת וישלח ד"ה וזה האחרון הכביד). **גם קולות צעקותיה של היולדת באים על ידי אחיזת 'הנחש' בה כפי שנגזר "בעצב תלדי בני" (בראשית ג, ט), והם עולים על ידי מלאכים מיוחדים הממנונים על מושב האשה בשעת לידתה, ועומדים כנגד קטרוג הסטרא אחרא. לפעמים קולותיה עולים לפני הקטרוג ואז לא יכול הסטרא אחרא לקטרגו, ולפעמים קטרוג הסטרא אחרא עולה לפני קולות צעקתה ויכולה האשה חלילה להינזק (זוהר פרשת פקודי דף רנה ע"ב היכלות דקדושה ד"ה אלין ממנ').**

בשעת הלידה היולדת נמצאת בהשגחתו של ה' יתברך בכבודו ובעצמו (נדר הקודש' בראשית רבה עג, ג דף ששה ד"ה שלוש מפתחות) וכשהיא צועקת דנים אותה למעלה לחיים או חלילה למיתה (יעמק המלך' שער הבריאה פרק יז דף קעה ע"א טור ב). **מיתתה בלידה יכולה לבוא מחמת שאינה זהירה בשלושת המצוות שעליהן אמרו רבותינו 'על שלוש עבירות נשים מתות בשעת לדתן על שאינן זהירות בנדה ובחלה ובהדלקת הנר' (ראה משנה שבת ב, ז) (וזהו פרשת וירא דף קיז ע"ב מדרש הנעלם ד"ה תניא אמר רבי שמעון) ולא תבוא לה באותה שעה מיתה מסיבה אחרת** (הרמ"ד וואלי בפרושו על בראשית פרק ג על הפסוק יאל האשה אמר הרבה ארבה). **לכן אם היולדת קיימה את שלושת המצוות המוטלות עליה, אז אפילו אם יש בידה**

שאר עבירות ובאים המקטרגים לקטרג על קול צעקתה, המלאכים הממונים בשמים על קולה לא מאפשרים למקטרגים הללו לקטרג עליה (יעמק המלך' שער הבריאה פרק יז דף קעה ע"א טור ב). לכן כל אדם שרוצה כי אשתו תחיה ולא תמות יהיו עיניו פקוחות שאשתו תקיים מצוות אלו כתיקנה, ויהיה בטוח שלא תאונה אליה רעה (זכותיה דאברהם' לר' אברהם פאלגאי דרוש א לשבת הלבוש דף ע"ב ד"ה ומדי דברי מצוה).

לעולם לא תמות האשה בעת לידתה אלא רק אם עברה על מצוות נדה' חלה' ו'הדלקת הנר' (יעמק המלך' שער הבריאה פרק יז דף קעה ע"א טור ב). **לכן טוב שכאשר החלו לאשה הצירים והיא יושבת על המשבר, תפשפש במעשיה אם חטאה בחיוב הדלקת נר שבת ובאיסור נדה או שלא קיימה מצוות חלה המוטלת עליה ותעשה תשובה** (זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא מאמר א פרק עה דף קעה ע"א ד"ה וכשהנפכו עליה ציריה). **וכל שכן שאם היולדת שמרה על שלושת המצוות הללו אינה צריכה לחשוש לקטרוג השטן, כי ה' יפתח את רחמה** (הרמ"ד וואלי' בראשית פרק ג על הפסוק 'אל האשה אמר הרבה ארבה'). **ומה שמותה רחל אמנו בשעת לידתה היה מחמת שחטאה בדיבור של נידות שהוציאה מפיה כאשר אמרה לאביה 'אל יחר בעיני אֲדָנִי כִּי לֹא אוֹכֵל לְקוֹם מִפְּנֵיךָ כִּי דָרְךָ נְשִׂים לִי וְנִחַפֵּשׁ לֹא מַצָּא אֶת הַתְּרַפִּים'** (בראשית לא, לה) (יעמק המלך' לר' נפתלי הירץ שער הבריאה פרק יז דף קעה ע"א טור ב). והדבר היה נחשב לה לחטא לפי מדרגתה הגבוהה.

קול צעקתה של היולדת עולה לפני ה' יתברך, והוא בוחן ליבות וכליות (יעמק המלך' שער הבריאה פרק יז דף קעה ע"א טור ב) **וגם מעיין באותו הוולד אם הוא ראוי לצאת לעולם** (וזהר פרשת וירא דף קיז ע"ב מדרש הנעלם ד"ה תניא אמר רבי שמעון). **ואז הוא בעצמו מציל את היולדת כי בידו נמצא 'מפתח' הלידה** (ראה גמי' נענית דף ב ע"א) (יעמק המלך' שער הבריאה פרק יז דף קעה ע"א טור ב) **הוא פותח את דלתות בטנה ויוצא הוולד** (וזהר פרשת וירא דף קיז ע"ב מדרש הנעלם ד"ה תניא אמר רבי שמעון). **לכן יש נוהגים לתלות מפתח של ארון קודש בצוואר היולדת היושבת על המשבר, כדי להורות שמפתח היולדת לא נמסר לשום שליח, ולעולם הוא נתון בידו של ה' יתברך** (זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא מאמר א סוף פרק עה דף קעה ע"א טור ב) **ואם חלילה לא ראוי להציל את הוולד** (וזהר פרשת וירא דף קיז ע"ב מדרש הנעלם ד"ה תניא אמר רבי שמעון) **ואת היולדת** (עפ"י הרמ"ד וואלי' על ספר בראשית פרק ג בפסוק 'אל האשה אמר הרבה ארבה') **אזי הקב"ה סוגר את דלתות האם, והיולדת והוולד מתים** (וזהר פרשת וירא דף קיז ע"ב מדרש הנעלם ד"ה תניא אמר רבי שמעון).

אם לא ראוי להציל את היולדת אך כן את הוולד אזי ייצא הוולד, אך מיד אחר כך ייסגרו דלתות היולדת כאשר היא תמות והוולד יתקיים (הרמ"ד וואלי' בראשית פרק ג על הפסוק 'אל האשה אמר הרבה ארבה'). **ומה שיש רשעים שכן נולדים וגם אם המרשעת יולדת ולא מתה בשעת הלידה, זה משום שבוחן הלבבות יודע כי עתיד לצאת משם זרע מעולה בצאצאיו של הוולד או בצאצאי אצאצאיו, או שיהיה טובה עתידית ביולדת עצמה או בזרעה שייטיב לצדיקים** (יעמק המלך' שער הבריאה פרק יז דף קעה ע"א טור ב). **ופעמים שהוולד עתיד להציל אדם מישראל ממיתה משונה או יעשה טובה אחת או יביא בן צדיק וכשר – בשביל כך מוציאו הקב"ה לעולם** (וזהר פרשת וירא דף קיז ע"א מדרש הנעלם ד"ה ומה שאמר רבי שמעון).

כל הפסולת והמותרות יוצאים בעת הלידה והתינוק יוצא נקי לעולם

לאחר חטא אדם הראשון, ניתן לנחש שהוא הס"מ, רשות (וזהר פרשת ויקהל דף ריט ע"ב ד"ה מה כתיב לפתח) **לעמוד על פתח היולדת** (וזהר סבא דמשפטים דף קיא ע"ב ד"ה הווא מטאת), **אשר נועד להוציא נשמות לעולם שנאמר "לִפְתַח חֶטְאֵת רַבָּן"** (בראשית ז, ד) (וזהר פרשת ויקהל דף ריט ע"ב ד"ה מה כתיב לפתח), **הוא מכישה כמו נחש ביצירים' ויחבלים' ומקיים את הגזירה "בְּעֶצְבֵי תֵלְדֵי בְנִים"** (בראשית ג, טו) **נשף החיים' לר' יהודה בן הנין על טעמי המצוות מצוה רב רמג ד"ה ויע"ד האמת כבר נרמז כי הנדה). אך ברגע הלידה עם הקול האחרון שצועקת היולדת מגיע 'מפתח' הלידה** (וזהר סבא דמשפטים דף קיא ע"ב ד"ה הווא) **ששולח הקב"ה** (וזהר סבא דמשפטים דף קיא ע"ב ד"ה הווא) **בידו** (וזהר סבא דמשפטים דף קיא ע"ב ד"ה הווא) **של מלאך אחד** (אור החמה' על זוהר פרשת משפטים דף קיא ע"ב ד"ה חטאת רובא' מהרמ"ק) **בעוד שהס"מ מסתלק משם** (וזהר סבא דמשפטים דף קיא ע"ב ד"ה הווא). **ואין המלאך הזה שנשלח ממונה על הלידה אלא נשלח לפי צורך, כי רק הקב"ה לבדו ממונה על הלידה** (עפ"י תוספות במני נידה דף טו ע"ב ד"ה מלאך הממונה על ההריון).

אחרי שנפתח הלידה, כל הפסולת והמותרות שהיו עם הוולד בזמן ההריון יוצאים על ידי הדמים הטמאים בעת הלידה (מבוא שערים' להארי"י ז"ל ש"ה ח"א פרק ב, שער הכוונות' להארי"י ז"ל דרושי הפסח דרוש ט' ד"ה יהוא דרוש ג', מאמר העתים' להרמ"ע מפאנו סימן ד) **הוא החלק הניתן ל'חיצינונים' בשעת הלידה** (מעבר יבוק' שפתי דבק פרק ה' ד"ה והנשים צריכות). **ועל ידי שהאשה שופעת על הנחש שהוא הס"מ את הזוהמא ודם הלידה, היא מטהרת את הנשמה שבתוכה מהסיגים והטומאה** (היכל הברכה' לאדמו"ר מקומרנא פרשת תזריע פרק יב מצוה קסט). **לכן דם הלידה יוצא ראשון לפני יציאת הוולד כך שכוחות הטומאה ייצאו עם הדם, והעובר יינצל ולא ייטבע בהם. ואם חלילה ה' לא יכניע את כוחות הטומאה שהיו עמו בבטן אמו, הם יהרגו את הוולד אף שגדלו עמו** (ליקוטי תורה' להארי"י ז"ל תחילת פרשת שמות ד"ה שמות בני ישראל).

ניקיון המותרות על ידי יציאת הדם קודם הלידה מועיל לתינוק פן ישתה מאותם ימי המרים המאריים, לכן ה' עשה שאין פתיחה בלי יציאת דם (מאמר העתים' להרמ"ע מפאנו סימן ד) **ועל ידי כן גם הוולד יוצא מהר ובא בשלום לאויר העולם** (ידי יהודה' על מאמר העתים' להרמ"ע מפאנו סימן ד' ד"ה וכו'). **ואין לכוחות הטומאה יכולת לחזור ולהידבק בתינוק לאחר שיצא ממעי אמו, כיון שפרשו ממנו לזמן רב** (מבוא שערים' להארי"י ז"ל ש"ה ח"א פרק ב, שם משמואל' פרשת תזריע שנת תרע"ד דף ריח), **ואילו באשה נאשר דם מזוקק שהתברר והזדכך. מטעם זה הדם הופך אצלה לחלב אשר מהווה את החיות לתינוק היונק. וכשנכנס חלב זה לגופו של התינוק הוא חוזר להיות דם** (שער הכוונות' להארי"י ז"ל דרושי הפסח דרוש ט' ד"ה יהוא דרוש ג', מבוא שערים' להארי"י ז"ל ש"ה ח"א פרק ב).

לאחר שהסתלק הענין האלקי שפתח את הלידה ושמר את הוולד (שם משמואל' לר' שמואל בורשטיין פרשת תזריע שנת תרע"ה דף רכג), **שבים כוחות הטומאה שהיו טמונים וחוזרים ומתפשטים על היולדת כבראשונה, ומהם מסתעפת 'טומאת הלידה' על היולדת** (שם משמואל' פרשת תזריע שנת תרע"ד דף ריח). **ואז במשך שבעת ימים אחרי הלידה נפלטים ממנה הטומאה ומותרות הגוף** (גבול בנימין' פרשת תזריע דף ג ע"ב ד"ה הנה מכל אלו למדנו) **אשר נשארים עמו עד יום טהרתה** (היכל הברכה' על התורה לאדמו"ר מקומרנא פרשת תזריע פרק יב מצוה קסט). **מטעם זה יש לילדת כאבים בבטנה לאחר הלידה, לפי שהס"מ הולך ומכשכש שם לגרום לה מכאובים** (וזהר סבא דמשפטים דף קיא ע"ב תחילת ד"ה ועד טורא) **עז שהיא נטהרת ממנו. ועל כל החסדים המרובים שנעשים עם העובר והיולדת במהלך ההריון ובשעת לידה אמר דוד המלך בתהלים "מה רבו מעשֵׂיךָ יְהוָה פִּלְמֵם בְּחֶקְמָה עֲשִׂיתָ"** (תהלים קד, כד) (עפ"י זוהר פרשת תזריע דף מג ע"ב ד"ה תא חזי כל רוחי) **שהם כולם חסדים עצומים ממנו יתברך לעד, אמן.**

<p>העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד מרדכי בן מרים ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד אליהו שור ז"ל בן חנה תחי' נלבע בא' אדר א' התשפ"ב ת.נ.צ.ב.ה.</p>
<p>העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד מקלן בת לונה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד יצחק בן יהיית ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>
<p>העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד עמית אסתר ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד בת שרה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>
<p>העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד רחל בת מרים נשמתה אסתר דוד דוד בן ישו' הנחלת מרים ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד רחל בת מרים נשמתה אסתר דוד דוד בן ישו' הנחלת מרים ת.נ.צ.ב.ה.</p>

ניתן לקבל את העלון בדוא"ל מידי שבוע, נא לשלוח בקשה לכתובת הבאה:
alon.torat.haim@gmail.com
ניתן ליצור קשר לתרומות עבור העלון וכן הנחות והקדשות בדוא"ל הנייל או בטלפון נייד: 052-7675933 תזכו למצוות!

<p>העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד עובדיה בן רחל ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד מוריה בת רחל וולנדה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד בית שרה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>
<p>העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד בת שבע בת אסתר ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד ר' פנחס בן סימני סימנה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד דוד בן מנינה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>
<p>העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד יפה בת מרי ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד אבישלום בן רות ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד אשר בת מרים ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>

העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד
סופי בת אליזבתה
ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד
ליאת בת סופי
ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד
סופי בת אליזבתה
ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד
ליאת בת סופי
ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד
ניר בן יהודית מרים
ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד
ניר בן יהודית מרים
ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד
גיא בן יהודית מרים
ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד
גיא בן יהודית מרים
ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד
גיא בן יהודית מרים
ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד
גיא בן יהודית מרים
ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.